

Шастун С. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ОЦІНКА ТА ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Система управління прибутком на будь-якому підприємстві, в тому числі на сільськогосподарському, має забезпечувати оперативне управління її елементами протягом усього звітного періоду відповідного підприємства. Дослідження літератури з цього питання дозволило виділити декілька її особливостей (рис. 1).

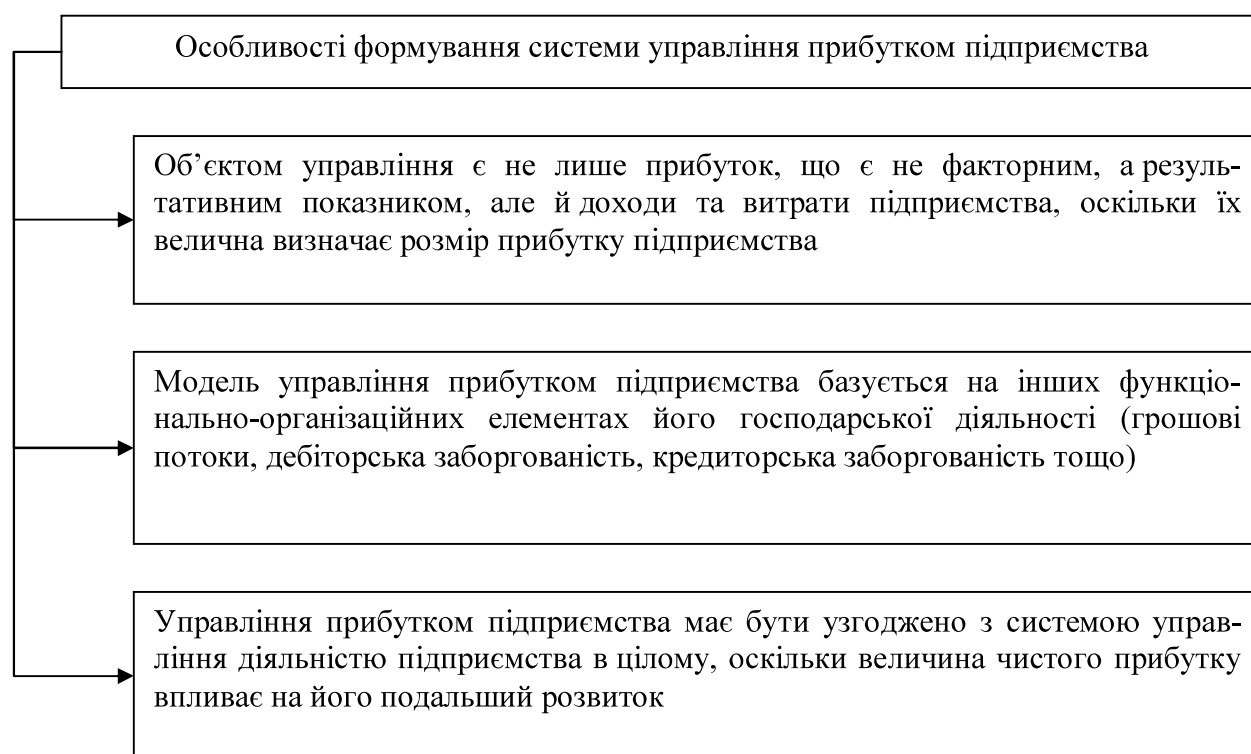

Рис. 1. Особливості системи управління прибутком

Управління чистим фінансовим результатом на будь-якому підприємстві має бути ефективним, а це можливо лише за умови здійснення якісного планування доходів і витрат підприємства з урахуванням впливу зовнішнього та внутрішнього середовища. При цьому необхідно відзначити, що для сільськогосподарських підприємств властиве планування кінцевих фінансових результатів окремо шляхом планування прибутку від реалізації продукції, товарів, робіт та послуг та окремо шляхом планування чистого прибутку.

З цієї позиції необхідно відзначити, що планування цього напрямку діяльності сільськогосподарських підприємств властива недосконалість, що пов'язана з тим, що такі підприємства планують прибуток після завершення відповідного звітного року з урахуванням темпу росту або зниження виробництва сільськогосподарської продукції лише за минулий період.

Також необхідно відзначити, що окремої уваги при здійсненні управління прибутком сільськогосподарських виробників слід надавати процесу його розподілу та використання. Процес формування та використання чистого прибутку в сільському господарстві є досить складним у зв'язку зі специфікою аграрної галузі. Специфіка розташування структурних підрозділів сільськогосподарських суб'єктів господарювання на великій відстані й різноманітність каналів реалізації продукції зумовлюють необхідність визначення прибутку або збитку в розрізі пріоритетних сегментів.

Так, частина чистого прибутку використовується на виплату дивідендів, відрахування до резервного капіталу, а інша частина – на розширене відтворення виробництва. Все це дозволяє зробити висновок, що сільськогосподарським підприємствам доцільно звернути увагу на матеріальне заохочення працівників за рахунок чистого прибутку.

Проведене дослідження діяльності підприємств аграрного сектору дозволити виділити шляхи зниження збитковості та підвищення їх прибутковості. Так, основними джерелами та резервами зростання прибутку сільськогосподарського підприємства є збільшення обсягів реалізації продукції, зниження її собівартості, підвищення якості товарної сільськогосподарської продукції, реалізації її на більш вигідних ринках збуту тощо.

Отже, узагальнюючи особливості управління прибутком сільськогосподарських підприємств необхідно виділити декілька важливих принципів, які необхідно враховувати при оцінці системи управління прибутком сільськогосподарських підприємств:

1. Управління прибутком аграрних підприємств має бути інтегрованим із загальною системою їх управління.
2. При здійсненні заходів та використанні різних інструментів управління прибутком необхідно враховувати, що усі управлінські рішення мають носити комплексний характер.
3. Процес управління прибутком аграрних підприємств не є статичним, а є динамічним, а тому необхідно це враховувати щоразу.
4. Усі управлінські рішення щодо управління прибутком аграрних підприємств мають бути диференційовані та передбачати декілька альтернативних сценаріїв розвитку господарської діяльності таких підприємств.
5. При здійсненні управління прибутком аграрних підприємств необхідно орієнтуватися на стратегічні цілі його розвитку.

Список використаних джерел:

1. Андрійчук В. Г. Економіка підприємств агропромислового комплексу: підручник / В. Г. Андрійчук. – К.: КНЕУ, 2013.– 779 с.

2. Кошевий М. М. Управління ефективністю діяльності сільськогосподарських підприємств на засадах системного підходу / М. М. Кошевий, К. А. Лимаренко // Вісник ОНУ імені І. І. Мечникова, 2018. – Т. 23. – Вип. 5 (70). – С. 100–105.
3. Фарафонова Н. В. Оптимізація використання виробничих ресурсів сільськогосподарськими підприємствами / Н. В. Фарафонова // Економічний часопис-XXI. – 2012. – №1-2. – С. 36–39.

Яценко М. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

**ВИКОРИСТАННЯ ЕФЕКТИВНИХ ІНСТРУМЕНТІВ
ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТУ В УПРАВЛІНСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ**

Сучасні умови господарювання характеризуються стрімкими динамічними процесами, які спричиняють значний вплив на стан функціонування вітчизняних підприємств всіх без виключення напрямів діяльності. Водночас, підприємства змушені швидко адаптуватись до мінливості зовнішнього середовища, що ускладнюється й без того складними умовами діяльності вітчизняних підприємств, спричиненими наслідками фінансово-економічної кризи.

В той же час, забезпечити сталість діяльності підприємств в умовах багатоаспектних змін здатне раціональне та ефективне управління часом безпосередньо на підприємстві, що не можливо без досконалого теоретичного підґрунтя теорії тайм-менеджменту.

Час – важливий ресурс людини та фірми. Від ефективності його використання залежить успіх як окремої особи, так і організації в цілому [1, с. 134]. Управління часом і управління роботою – питання, тісно пов'язані з самодисципліною, розглядом яких займається тайм-менеджмент. Тайм-менеджмент – це галузь менеджменту, основною метою якого є виявлення та впровадження методів і принципів ефективного управління часом, що динамічно розвивається [2, с. 96].

Зазначене обумовило вибір напряму даного дослідження та підкреслює його актуальність.

В науковій літературі [1; 3; 4; 6] широко поширені наступні підходи до поняття «управління»:

- як процес розподілу й руху ресурсів;
- як цілеспрямована дія;
- як елемент, функція організаційних систем;
- як процес планування, організації, мотивації й контролю.

Підхід, згідно якому управління розглядається як процес розподілу й руху ресурсів в певній мірі є правомірним, але розподіл ресурсів більш доречно